

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 180.

V Ljubljani, v torek 7. avgusta 1888.

Letnik XVI.

Močvirje.

△ Čuden je naslov današnjemu članku, a resničen, razmeram primeren. Pisali smo že več člankov proti židovstvu, toda mlatili smo prazno slamo, kakor bi rekel naš ponedeljski listkar. Ako zapišeš dobre svete iz prepričanja, iz ljubezni do domovine in države, posmehujejo se ti, zaničujejo te, kakor da bi bil že blizu časa, ko se bodo izpolnile besede: „In vsi narodi ti bodo podložni.“ Ako imaš o ljudski šoli druge misli nego tvoj prijatelj, takoj te prištejejo klerikalcem, kar pa za nas ni sramota; ako sodiš o Avstriji, da ni nemška, marveč mnogojezična, in da imajo Slovenci iste dolžnosti in pravice, kakor Nemci, takoj imaš na čelu pečat panslavista; in če imenuješ žide sesalke, proti katerim bi se moral bojevati vsak posameznik in postavodajalstvo, potem si nekrščanski človek, ki židovstvo proganja in oznanjuje narodnostni prepir.

Kolikor globokeje sežeš v življenje človeško, toliko gnjilejše so razmere. Zavist in sovraštvo vse lila sta se že v mesta in vasi. In ta prepir mej kristijani še podpihujejo židovski listi ter najhujšega prekucuha imenujejo liberalnega, velikodušnega in tolerantnega moža. In ko bi se prepirali o centralizmu in federalizmu, o narodnosti in šovinizmu, da bi bili le proti židovskemu kapitalu edini; a ravno tega ni. Kristijanom manjka sloge in energije, da bi si pomagali iz močvirja, v katero so zabredli po svoji in židovski krivdi.

Eni mislijo, da pomagajo narodu iz propada, ako vedno vpijejo „katoliško“. Kaj pomaga „katoliško“ kričati, ako pa ljudje nimajo niti pojma o večnih in lepih idejah, katere obsega ona tolikrat zlorabljen in krivo razumljen beseda. Pa n. pr. je potrebna verska šola, akoravno ne taka, kakršna je bila pred sedanjo. Pa tudi z versko šolo ne bomo vsega dosegli, kar potrebuje naš narod kot katoliški. Da bo šola imela svojo vrednost, izvršiti se morajo prej mnogo drugi pogoji. Ako se hočejo avstrijski narodi oprostiti židovske mûre, ki tlači telo in duha, prijeti morajo skupno nasprotnika na njegovi najslabeyši strani, in ta je gospodarsko-socijalna točka.

Jesti in pod streho spati hoče vsakdo, tudi oni, ki še nikdar ni imel katoliškega prepričanja, kakor oni, ki ga je izgubil v boji za obstanek in v zraku, okuženem po židih. Vsak hoče biti plačan za svoje delo. Liberalna stranka pa, ki hoče narodom vzeti krščansko vero, pograbititi skuša tudi premoženje občinam in državi. Vsak narod, ki je propadel v gospodarstvu, skoraj redno izgubil je tudi vero in moralo.

Iz tega torej razvidimo, da le s klicem „katoliško“ ne storimo več mnogo, ker je krščanska zavest pri mnogih že preslaba, akoravno se imenujejo katolike. Če pa hočemo buditi krščansko zavest, moramo narodu pojasniti tesno zvezo mej krščanskim socijalnim redom, ki váruje človeško prostost in čast, in krščansko vero ter нравnimi postavami. Le oni narod, ki je v vseh stanovih dobro vreden, je tudi veren, prost in premožen.

A kaj storimo mi, da narod rešimo iz močvirja, v katero se pogreza? Prvi kriči nad židi, drugi je zasel narodnostnega konja, tretji je in moli: Pomagaj si sam, in Bog ti bode pomagal. Zdaj pa se naj človek še čudi, da židje dobivajo vedno več tal! Čudimo se raje, da se v takih razmerah niso že zgrnili valovi pogube nad krščanskimi narodi, da nas židje prijemajo še z rokavicami in ne ravnaajo z nami kakor s heloti. Vsak je svoje sreče kovač, pravi pregovor, a to velja tudi za cele narode in države. Zbavljati in kričati, to je kaj zlozna politika, pa brez uspeha. S pridnostjo, jedinstvo in varčnostjo moremo si pomagati.

Nejedinost krščanskih narodov uporabljajo pri seljenci na svojo korist, da vladajo narodom. Nasprotja sicer morajo biti, da se v narodih ohrani živo gibanje, toda nikoli se stranke ne smejo toliko oddaljati, da bi zapustile skupna domača tla, nikoli ne v domačem prepiru iz maščevalnosti stopiti pod sovražnikovo zastavo. Višja ideja nas mora vezati, ta nas voditi v boji proti skupnemu sovražniku. Ta „spiritus rector“, kakor pravi Leibnitz, ki vzgaja in vodi zgodovinske narode, ta mora ostati. In ta je krščanska kultura s svojimi žarki, ki ogrevajo versko, politično, socijalno in gospodarsko življenje.

Ako navdaja vse ta višja ideja, sporazumeli se bomo tudi v narodnostnih pravicah. Krščanska država s primernimi postavami je prva potreba. Brezverska država je vsem enaka: Armenceu, judu, moslimu in katoliku. To je naravno. Ko bi taka država hotela judu kratiti pravice, zatajila bi sama sebe. Kdor prisega na zastavo liberalizma in moderne države, ta mora biti spravljiv tudi z židovskimi parasiti. Humanitas je stroga dojnica liberalnih otrok, ki ne dopušča, da bi se izpodtikali ob male slabosti izvoljenega ljudstva. Ta zapoveduje: Brat si mi Aron, prijatelj Samson! Ako priborimo postavnim potom veljavo krščanskim načelom ter se oprostimo francosko-angleškega državnega kroja, usušili bomo socijalno močvirje ter zmagali nevarnega sovražnika.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna III. velika skupščina v Ptuiju

dné 29. julija 1888.

(Dalje.)

4. Po vspredu pride nadzorništveno poročilo. Iz tiskanega računa, kateri je bil razdeljen mej čč. skupščinarje, se razvidi, da sta dva gg. nadzornika pregledala društvene knjige blagajnične ter našla vse v redu.

Račun o dohodkih in troških družbe „sv. Cirila in Metoda“ za čas od 1. januarja do 31. decembra 1887. Dohodki: V blagajnici 1. januarja 1887 5620 gl. 70 kr.; doneski podružnic 7224 gl. 6 kr.; doneski pokroviteljev 416 gl.; volila 258 gl. 50 kr.; darila 640 gl. 7 kr.; obresti 97 gl. 71 kr.; skupaj 14.257 gl. 4 kr.; po odbitih troških v znesku 6983 gl. 25 kr. ostane v blagajnici 7273 gl. 79 kr. *) in dolžno pismo šolske občine v znesku 700 gl. Torej vkup 7973 gl. 79 kr. Troški: Tiskovine, natis knjižic: „Družba sv. Cirila in Metoda“ in „Vestnika“ v 6000 iztisih 300 gl. 61 kr.; broširanje knjižic, razpošiljatev, spisovanje, koleki, pristojbine 158 gl. 88 kr.; otroška zabavišča 2380 gl. 92 kr.; dekliški šoli

*) Naloženo pri raznih posojilnicah slovenskih.

LISTEK.

Lov je pustil.

(Povest, zapisal y.)

(Dalje.)

Ves razvnet stopi Martin v malo izbo. Razvedelo se je že po vasi, v kaki nevarnosti so bili véeraj grajski, in kedo jih je rešil nesreče. Ker je bil Martin praznično oblečen in pismeno pogodbo v roki držeč prišel v hišo, vedela je šivilja, od kod prihaja.

„Glejte, kaj mi ponuja svetli knez. Žago mi je dal kar za 20 let po jako nizki ceni v najem. Toliko je lesa v gozdih in vode vedno dovolj, oj to bo življenje!“

„Naji z materjo prav veselí, da si tako prišel k stalnemu zaslužku!“

„Kaj praviš, Martin“, oglesi se mati izza peči, „ti boš zdaj grajski žagar?“

„To je res, mati! Glejte tu stoji črno na belem. Celih dvajset let in lahko še dlje me nobeden ne more pregnati. In vi se hanko tje preselite, saj veste, kako prostorna izba je tam za stanovanje?“

„Kaj bom jaz tam počela? Stara in slaba sem, še kuhati bi ne mogla.“

„Pa naj gré že Marjeta z vami, da vam ne bo dolg čas.“

Prav vseč je bilo Martinu, da se je mati mešala v pogovor, tako bode od strani najlozje zvedel, kaj tudi hči misli. Zato je pri zadnji opombi po strani pogledal, kaj bode storila šivilja. Ona je pa le malo zarudela, še bolj se pripognila k šivalnemu stroju ter nadaljevala svoje delo.

„To pa že ne gré!“ opomni mati. „Kaj bi rekli ljudje? Bove pa že še tu ostali. Malo mokrotno je sicer, pa se bode že prestalo, kakor do sedaj.“

„Pa gospá so rekli v gradu, da se bom moral oženiti, da vsega ne bom mogel sam opraviti.“

„Če je pa tako, pa se sama zmenita, jaz moram tû k sosedu pogledat!“ in počasi gré mati iz hiše.

V kako zadrego je s tem spravila mlada človeka! Šivilja še bolj hiti s svojim delom, Martin pa na sredi sobe stoji celó v zadregi, kam bi svoje roke dejal. Pisanje iz grada ga še nekoliko ohrabri. Z nova odpré pismo in pregleduje na videz prav pazljivo, kako je vse določeno v pogodbi, če tudi še pravilno brati ni znal.

Na zadnje ga je že samega sram. „Naj še tako nespametno govorim, bolje bo, kakor tako neumno stati sredi sobe“, misli si.

„Marjeta, saj veš, kaj mislim in zakaj sem naravnost iz grada došel k vama? Glej, mati so stari in sami pravijo, da imate slabo stanovanje, katero vama pa že lahko danes odpovedó. Tam na žagi bomo pa v svojem bivali, šivala boš lahko tudi tam, pa mislim, da ti ne bode potreba, ker bodem jaz zaslužil toliko, da nam ne bode sila. Poznaš me že od mladosti, hvaležen sem ti še posebno, ker si toliko storila moji ranjki materi, to sem tudi kneginji povedal in tudi njej rekel, da tebe prvo vprašam, če me hočeš.“

„Kaj, kneginji si govoril o meni?“ izpregovori šivilja še bolj zarudela.

„Kaj sem hotel? Vprašala me je, katero iz vasi si bodem izbral, in jaz sem naravnost rekel, da tebe prvo vprašam, in gospa je bila s tem zadovoljna.“

„No, če v gradu nimajo nič zoper to, pa naj bo!“ uide nehoté šivilji.

Skoraj se sramuje, da je prenašlo razodela svoje misli. Martina je pa ta odgovor toliko osrečil, da se

300 gl.; podpore občinam za zgradbe ljudskih šol 2400 gl.; posojilo za zgradbo ljudske šole 700 gl.; razne poučne, zabavne in molitvene knjige podarjene podružnicam 468 gl. 50 kr.; podpore podružnicam 60 gl. 80 kr.; študentovske kuhinje 137 gl. 10 kr.; poštne 76 gl. 44 kr.; skupaj 6983 gl. 25 kr.

S prvomestnikovimi pojasnili se skupščina zadovolji ter soglasno vzame na znanje to poročilo.

5. Prvomestnik nasvetuje zbog volitev pod točko 5, 6 in 7, naj se prekine seja, da se skupščinarji pogovoré o kandidatih. — Po pravilih bila je letos izžrebana jedna tretjina vodstvenih udov, in sicer odborniki: 1. Matej Močnik, 2. Ivan Murnik, 3. dr. Josip Vošnjak, 4. Andrej Žumer.

Čez nekoliko časa nasvetuje skupščinar dr. Gršak z ozirom na to, da je vodstvo, kakor smo se po denašnjih poročilih prepričali, uzorno obvrševalo svoj nalog, naj se z vsiklikom volijo vsi štirje stari odborniki. Občno odobravanje. Prvomestnik naznani, da je tajništvo od odbornika A. Žumra prejelo pismo, da ne želi več izvolitve, ker je preobložen z drugimi, osobito šolskimi posli. Po teh pojasnilih nasvetuje dr. Gršak, naj se mesto odbornika Andr. Žumra v vodstvo izvoli stolni kapitulat Ljubljanski, Andrej Zamejec.

Skupščina soglasno izvoli imenovanega gospoda družbenega pokrovitelja ter sprva že njenega velikega pospeševatelja.

6. Po kratkem posvetovanji predlaga dr. J. Dečko, naj se v družbeno nadzorništvo pokličejo naslednji gg.: dr. Franc Papež, odvetnik, deželni poslanec; Franc Ravnikar, deželni knjigovodja, vlastelin; prof. dr. Ivan Svetina; Franc Povše, direktor v p., mestni odbornik; Oroslov Dolencec, mestni odbornik, vsi v Ljubljani. — Prvomestnik konstatuje soglasno izvolitev.

7. V razsodništvo nasvetuje dr. Gršak prejšnje člane, le mesto v vodstvo poklicanega kanonika A. Zamejca priporoča Andreja Kalana. Skupščina soglasno izvoli: dr. Alfonz Mošeta, odvetnika, dež. poslanca; dr. I. Mundo, odvetnika; Ljudovika Ravnikarja, deželno-sodnijskega svetnika; dr. Jarneja Zupaneca, predsednika notarski zbornici; Andreja Kalana, mestnega kapelana, vrednika „Domoljuba“.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. avgusta.

Notranje dežele.

Kakor že poročano, vdeležil se ne bo cesar vojaških vaj na južnem Štajerskem. Ta vest je napravila velik vtis posebno na vojaške kroge, ker jo spravljajo v zvezo z graškimi dogodki, ki so se vršili pri Kuhnovem slovesnem obedu.

Meseca januarija izročila se je državnemu zboru prošnja s 17.000 podpisi za povišanje *penzij državno-uradniških udovam in sirotam*. To prošnjo so posebno toplo priporočali poslanci Hren, Vergani in vitez Wildauer. Državni uradniki na Dunaji so sedaj sestavili odbor, kojemu nalog bo delati na to, da se prošnja reši kolikor mogoče hitro in ugodno.

V Grodeku na Gališkem nastanjeni batalijon *peš-polka št. 89* je imel dne 4. t. m. večjo vajo. Ko so se vojaki povrnil pred vojašnico, popadalo je vsled velike vročine na tla nezavestnih 30 vo-

vsede k oknu na klop in na dolgo in široko razklada, kako bodo zdaj vsi trije prijetno skupaj živeli.

„Posebno za mater bode to dobro v njenih starih letih in ona tudi zasluži po tolikem trudu malo oddihljeja. Moji materi je bila najboljša prijateljica do zadnjega izdihljeja. Verjemi, Marjeta, da jaz tega ne bom nikoli pozabil. Lastna mati so mi umrli, a tvoja naj bodo zdaj tudi moja mati“, konča Martin.

Pravo struno je zadel mladenič. Šiviljo polijó solze. Za mater je delala nepretrgano. Ljubila jo je nad vse. Kako jo ne bode premagalo, ko ji tu Martin zatrjuje, da hoče svojo ljubezen ž njeno vdanostjo zediniti, da bolehní ženi olajša stara leta.

Dolgo časa še razpravljata, kaj bode še vsega potreba za gospodinjstvo. Na zadnje hoče se Martin posloviti. Šivilja mu podá roko, pogleda ga v obraz in se na glas zajoče.

Osupnilo je to mladeniča.

„Marjeta, zakaj se jokaš? Ali misliš, da z menoj ne bodeš srečna?“

„Oh, Martin, vse bi bilo, le nekaj mi teži srce. Sam veš, kolikokrat si šel v goro skrivaj in koliko

jakov. Pozneje so razni vozovi pripeljali še mnogo onemoglih vojakov, takó je vseh skupaj, koje je prevzela vročina in pa veliki trud, 80 do 100 oseb.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. je predložil svojo okrožnico do iztočnih škofov komisiji kardinalov in škofov grško-katoliškega veroizpovedanja, da jo presodijo. V tej komisiji je tudi prejšnji ruski metropolit Sembratović. Okrožnica omenja tudi kijevisko svečanost ter govori o pravoslavju jako spravljivo.

Krvna osveta mej *Črnogorci* in *Albanci* je končana. Zastopniki obestranski vdeleženih rodov (črnogorski Kući in Vašojevići, albanski Hotti, Grudi in Skrijeli) so dné 30. julija na mostu Ranički, ki vodi čez Cjevno, slovesno proglasili spravo. Navzočih je bilo mnogo družih Črnogorcev in Albancev, ki so sklep slovesnosti pozdravili s klici: „Živel knez!“ „Živel padišah!“

Srbski kralj bo določil za prihodnje tedne svoje bivališče še-le po nasvetu dunajskih zdravnikov. — Konzistorij bo uradnim potom imenoval zastopnika kraljici, ako Natalija ne bo hotela sama tega storiti. — O mišljenji srbskega naroda poučuje nas tudi okoliščina, da so bile pri odpotovanji kraljevem na kolodvoru navzoče samo uradne osebe.

Bolgarska vlada je naznanila srbskemu ministertvu, da bo odšel prvi osebni vlak na bolgarskih progah iz Caribroda dné 12. avgusta. — Princ Ferdinand se je komaj povrnil v Sofijo, odpotoval je že zopet za nekaj dni v samostan Rilo. Rusko časopisje omenja kandidaturu princa Valdemarja danskega takó, kakor da bi bil Koburžan že zapustil Bolgarijo. Pisava ruskih listov o bolgarskih zadevah je povsem pretirana, ako ne celó izmišljena. Tako pripoveduje „Odeskij Vjestnik“: Princ ni prostovoljno potoval v Rilo, marveč bolj kot vjetnik Stambulovov, dokler ne bo zadostil vsem svojim osebnim dolžnostim. Princ Ferdinand bo ostal v Rilu do dné 12. avgusta.

Francoski vladi je več prijateljskih krogov v Rusiji naznanilo, da je Rusija odločno odbila Nemčiji vmešavanje v francosko-nemške zadeve, kakor je tudi zahtevala, da se Nemčija ne smé vtikati v avstrijsko-ruske odnose. Petrograjski krogi se tudi niso mogli sprijazniti z nemškim predlogom, da bi obe državi skupno predlagali ostalim vladam, naj se potrdi sedanji vojaški „status quo“ kot normalno mirovno vojaško stanje, kojega bi ne smela prekorčiti nobena velesila. Ko bi se to zgodilo, bila bi za vedno utrjena vojaška hegemonija Nemčije v Evropi.

Razpor mej *Italijo* in *Francijo* zaradi Masave se še vedno ni polegel. Javno mnenje obsojuje Crispija, ker ni diplomatskim potom naznanil prisvojitve Masave; Gobletova nota je tako utemeljena v vseh svojih točkah, da jej Crispi ni mogel odgovoriti niti z jedno stvarno besedo, pač pa je hotel prikriti svojo zadrego s tem, da je surovo očital Franciji zavratne roparske nakane. Zaradi tega pa o njem pišejo nepovoljno celó angleški poluradni listi, ki mu svetujejo večjo dostojnost. Ruski „Nord“, celó nemško časopisje, „Münch. Allg. Ztg.“ očita Crispiju, da bo s takim neopravičenim postopanjem le nepotrebno razdražil italijanski in francoski narod.

Italijanskega ministerskega predsednika Crispija vladno dōbo ostro označujejo upravne volitve v Napolji. Neka verojetna oseba, ki je bila osebno navzoča na dotičnem volišči, pripoveduje: Kakor hitro so vladni gospodje izprevideli, da bodo zmagali katoliki, hotel je veliki mojster lože in mestni odbornik Sogliano preprečiti skrutinij, češ, vrinili so se nekateri nedostatkí. Predsednik mu je dokazal, da nima prav, tu pa je začel „napredni“ prostozidar razsajati, in to je pomagalo. Pristopil je k predsedniku neznan človek, pokazal trobojnico ter v kraljevem imenu zahteval, naj se ustavi volitev. Dopisnik lista „Moniteur de Rome“ pripoveduje, da

divjačine si spravil iz graščinskih gozdov. Stara želja se ti bode znova vzbudila, strast se te bode polastila, zasačili te bodo in kot lovski tat boš moral žago pustiti. Jaz dobim sedaj iz gradú veliko dela, a potem kdo bode dal zaslužiti kaj ženi lovskega tatú? Celó ljudje po vasi se me bodo ogibali, ker se boje grajskim zameriti. Kaj počnem tedaj, s čim bom potem preskrbljevala mater v njih bolezni?“

„Marjeta, verjemi, da ne pojdem nikoli več po takem potu v gozd. Tu imaš roko! Od danes naprej se divjačini ni treba več skrivati pred menoj.“

„Ali res obljubiš? Za trdno obljubiš, da boš pustil lov?“

„Bog mi je priča, da resno mislim. Tebi dane besede ne prelomim.“

„Zdaj bodem mirna, zdrav ostani!“

V veži sreča Martin staro Šimonko.

„Ali greš že domov?“ vpraša ga.

„Da, mati! Če pa želite, da še pri vas ostanem, vrnem se, saj vam ni morda preveč dolg čas po meni?“

„Glej ga no! Saj te vsak dan vidim po vasi, kaj bo dolg čas?“

(Dalje prih.)

je neki človek pod varstvom volilne komisije vrget namesto enega celo pest volilnih listov v žarjco. Pri vsem tem pa vendar trdi Crispi, da je še-le pričel ustvarjati „ljudovladno državo“!

Turški krogi so mnenja, da stá se Nemčija in Rusija v Petrovemdvoru popolnoma sporazumeli o bolgarskem vprašanji in da bodete že v kratkem pričeli skupno postopati v tem oziru.

Grški kralj bo obiskal danskega vladarja v Kodanju. Kraljica ga pri tem ne bo spremljala, marveč se bo takoj po porodu vrnila naravnost v domovino.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, 1. avgusta. Minolo nedeljo vršil se je na Melniku volilni shod, na kojem sta poročala državni poslanec g. dr. Mattuš in deželni poslanec g. ravnatelj Tonner o svoji delavnosti in vspehih. Osobito dr. Mattušev govor bil je znamenit in ga objavljajo skoró vsi večji listi avstrijski. Proti koncu svojega fulminantnega govora omenil je tudi slovansko vprašanje, rekoč:

„Kar pak v evropske razmere seza in bode posezalo, je pitanje slovansko, koje ima nalogo, osvoboditi slovanske narode nadvlade tujcev in tujega vpliva. V tem smeru nadaljuje se na Turškem, to bomo dosegli i mi v Avstriji, koja je poklicana biti kulturna država, in z izobraženostjo emancipovati svoje narode. To slovansko vprašanje dospelo bode i tija, da se bodo vsi slovanski narodi veselili ravnopravnosti z Nemci vred, koji so doslej zahtevali prvo-rojenstvo sami zú-se. To je naš cilj, za koji bomo vedno delali v prospeh češkega naroda, v prospeh cesarstva in v varstvo naše države!“

Govorili so potem še gg. Matoušek, Uhlmann in dr. Pöschl ter je bila vsprejeta resolucija v tem zmislu, da po zaslišanji dr. Mattušovega poročila morajo volilec nehoté potrditi, da vse to, česar vlada dovoljuje češkemu narodu, ni v nobenem razmerji k vsem žrtvam, koje češka delegacija v samozatajevanji vedno prinaša v škodo narodnemu prospehu. Predsednik, župan g. Haupt, je zaklical na to še dr. Riegru „slava“ s prisotnimi vred, in shod je bil završen, — završen na starodavnem in zgodovinsko-imenitnem Melniku na Labi (pokopana je ondi sv. Ludmila), a ne v predalih „Národnih Listov“, koji napadajo z obrabljenimi frazami dr. Mattuša, moža, kojega zmožnosti bi bile ponos vsake parlamentarne stranke, zaradi njegovega govora. Toda ni prvokrat, da dr. Grégrovo glasilo ščuje in ruje zoper to, kar je svoje dni samó dokazovalo za — spasonosno! Tako počenjanje se pa zove „politična sleparija“ — a te je pri nas v izobilji.

Dopoludne se je pa vršila tu slavnost čeških veteránov ali doslužencev v proslavo štiridesetletnice vladanja cesarja Franca Josipa I. in je bila to prva večjih jubilejnih slavnostij. Glavne ulice pražke in karlinske bile so že od rana vse prenapolnjene. Oglasilo se je k tej slavnosti iz vseh končin češke domovine nad 80 društev, koja so tudi prišla mnogobrojno. Zbrali so se pa na prostornem dvorišči češke visoke šole tehnične. Vseh doslužencev bilo je v sprevodu v Karlin nad 1100 s sedmimi godbami in osemnajstimi zastavami, in moram reči, da je bil sprevod impozanten. Dva poveljnika bila sta na konjih (Šmejkal in Soldat). Velenje bilo je povsem češko in vsled tega se spreveda nista vdeležili dve društvi pražkih veterancev: „Rudolf“ in „Maksimilian“, ker imata nemško komando, dasi so členi skoro vsi češke narodnosti. Na loki ali velikem travniku v Karlinu darovala se je potem sv. maša pod milim nebom, kojoj je služil kapelan društva „Radecký“, č. g. Teofil Hrozek, bivši dominikanec. Veteranci so stali v večji oddaljenosti okoli altarja, zastavonoše pa z zastavami pred altarjem v četvercu; pri sv. maši igrala je godba društva „Radecký“. Prisotnih je bilo mnogo tisoč ljudi z deputacijami; popoludne se je pa vršila zabava na „Strelskem otoku“ sredi Veltave in završila z banketom.

O konvertovanji posojila pražke občine poročal Vam bodem prihodnjič, ker so doposlane oferte sicer razpečatili v mestnem zastopništvu, a ne čitali, in je predložili finančnemu odseku. Med ponudniki bile so dve banki iz Prage in dve z Dunaja. Finančno ministerstvo dovolilo je tudi našemu mestu, da se posojilo v znesku 2 milijonov goldinarjev in gledé konvertovanja 9.850.000 gld.

sme še razširiti na daljši posojili, in sicer: na 200.000 gld. na stavbe obrtne šole in 1.000.000 gl. na zgradbo plinarne v Holešovicah.

Mestnemu starešinstvu oznanil je afrikanski potovalec g. dr. Holub, kojemu je umrla mati pred mesecem dni, da mu je izročil g. Jul. Pam, c. kr. avstro-ogerski konzul v Kimberley (Grigueland, Cap Colony-South, Afrika) 100 liber šterl. z opomnjo, naj 500 gld. izroči dobrodušnim zavodom, ostalo pa naj zá-se obdrži za jugoafriško ekspedicijo, koju dr. Holub priredi prihodnje leto.

Konečno mi je poročati še o smrti za katoliško literaturo velezaslužnega duhovnika iz reda sv. Benedikta, P. Placida Mathona v Rajhradu na Moravskem, koji je v soboto preminol. Za duhovnika bil je posvečen leta 1865. Založil je zlasti tiskarno l. 1881., v koji se tiskajo spisi in dela, kojim je bil pokojnik sam pisatelj in zalagatelj. Neumorna marljivost spodjela mu je zdravje, preseli se v samostansko zatišje, da bi ondi po delu odpočil — da odpočil je na veke po svojem plodonosnem delovanju. Slava njegovemu spominu!

Iz Metlike, 2. avgusta. Pretečeno nedeljo je bil zopet za Metliko slaven dan: pel je slovesno novo sv. mašo novoposvečeni duhovnik, naš rojak, gosp. Ivan Nemanjč. Od vseh sosednih fará Kranjske in Hrvatske privrelo je naroda, došli so gg. duhovniki, da se vdeležé te za naše kraje jako redke slovesnosti. „Quod rarum — carum“.

V lepi procesiji šli so č. gg. gosti, azistenca in novomašnik iz proštjskega dvora v farno cerkev. Po običajnem in predpisanem pozvanju sv. Duha, govoril je na leci slavnostni govor suhorski župnik, g. Martin Tomec.

Mi tu na Belokranjskem bivamo v deželi govorov. Govori se pri vsaki slovesnosti, in govori se mnogo, pa dobro, včasih prav mojsterski. Narod naš tudi dá vse le na govor, sodi človeka po njem, naj si je duhovnik ali parlamentarec.

In tako je res vse sodilo slavnostnega govornika po končani veliki sv. maši, da je govoril prekrasno, izvrstno! Iz šopkov in cvetk, koje imajo pripete svatje in je v rokah nosijo duhovniki, izvajal je trojno osodo stana duhovskega: veselje, žalost, čestitljivost. Snov jako pesniška, izpeljava pa je bila pri vsem tem poljudna toliko, da je vsak poslušalec domov s seboj lahko prinesel velik kos pridige, kedor je bil boljše pameti — pa celo. Slava torej g. govorniku!

Po končani slavnosti je bil obed v veliki, lepo slikani farevški dvorani. Stoloravnatelj, gosp. Šandor Abodič, grško-katoliški duhovnik, prizadeval si je razveseljovati društvo s svojimi originalnimi dovtipi. To se mu je sicer posrečilo, no, vsejedno bivalo in bilo je le neko tiho veselje, zakaj pred par dnevi zakopali smo očeta novomašnikovega. Žalni spomini na njegovo smrt prevladovali so in premagavali g. slavitelja in vse njegovo bližnje sorodstvo.

G. novomašniku klicali smo večkrat, in to ponavljam še jeden pot: Na mnogaja leta v lepem, novem stanu! Dal mu Bog malo žalosti, dosta veselja, a enkrat čestitljivost duše in telesa!

Zopet dopis o novi maši, menil, dejal in godrnjal bo kak izbirčen bralec „Sovenčev“. Tega je že preveč. Saj je povsodi vse jednako lepo in dobro, čemu še ponavljati?

Kedor tako govori in godrnja, imam ga na sumu, da je nedosleden. Zakaj pa ne godrnja, kedar se popisuje kaka veselica, zabava posvetna! In le-te kako so vsakdanje, enako prozajične, večkrat še smešne, vse pa po eni šabloni!

Pa je že tako, kaj ne: posvetnega duha bolje zanimajo toilette kot pa mašni plašči. I. P.

Iz Ambrusa, 2. avgusta. Sprejmi, predragi „Slovenec“, par vrstic iz one dežele, po kateri se ne cedi niti mleko, niti med, niti je pojé žuboreči viréki s hladno vodo; pač pa je ta deželica prava solzna dolina, dolenjski Kras, Suha Krajina.

Že minulo veliko noč raznesla se je vesela novica, da se bo pela v Ambrusu nova maša. S kolikim veseljem in srčnim hrepenenjem je ta vesela novica napolnila ne samo ambruške župljane, ampak tudi prebivalce sosednih župnij, ni mi treba v podrobno popisovati, vzlasti, če prevdarimo, s kako darežljivostjo so se delale vsestranske priprave za to redko slovesnost.

In slednjič napoči vendar Ambrušanom po teškem pričakovanju srčno zaželjena nedelja 29. julija. Strel za strelom z višnice nad praznično preoblečenim Ambrusom in milobno pritrkovanje novih zvonov spremljalo je vrsto svatovskega spreveda v

svetišče sv. Jerneja. Sredi mej č. brati duhovniki stopal je novoizbrani brat č. g. novomašnik Josip Gregorič iz Ambrusa mej obilnimi množicami ob obeh straneh proti cerkvi pred žrtvenik, na katerem se ni še daroval dar nove maše.

Č. g. župnik krški stopil je na prižnico in je v prekrasnem govoru, kateremu gëslo so bile besede sv. Pavla: „Tako naj sodi človek o nas, da smo služabniki Kristusovi in delivci skrivnosti božjih“, pojasnjeval vzvišenost in dolžnosti duhovskega stanu, muke, trpljenje, zasramovanje in zaničevanje, ki je morajo duhovniki prestajati. Povdarjal pa je slednjič č. g. govornik tudi veselje duhovnikovo, vzlasti, če si je v svesti, da je otel kako dušico gotove pogube. Mično sostavljen govor krasili so tudi mnogi zgledi, povzeti iz praktičnega življenja duhovniškega. Zato vso čast vrlemu g. govorniku!

Verno ljudstvo hranilo bode lepe nauke dolgo v spominu, a vrlega gosp. župnika ohrani Bog še dokaj let!

Po govoru pričela se je presv. daritev; in akoravno se je vršilo vse točno, vendar je trajalo vse skupaj do poludnev. Č. g. novomašnik pokazal se je koj pri prvem nastopu, da bo vreden namestnik Kristusov in vnet delivec skrivnosti božjih.

Naj izrečem konečno še prisrčno zahvalo vsem č. gg. duhovnikom, ki so s svojo navzočnostjo k slovesnosti jako pripomogli. Najsrčnejšo zahvalo pa kličem domačemu č. g. župniku, ki si je tako vneto prizadel, da bi pripravil svetišče božje in prebivalstvo dostojno tako redke slavnosti. In res, cerkvice že sama na sebi dokaj lična, je zdaj notri in zunaj prenovljena. Hvala pa tudi vam, dragi Ambrušanje, ki ste č. g. župnika vsestransko podpirali. Ne boji vam žal; kar ste storili, niste storili osebi č. gosp. novomašnika. Storili ste na slavo božjo in čast ambruške župnije. Ta prelepi dan, ki ste ga čakali, naj bo vam ponos in ob enem porok, da Bog Suhe Krajine ni še pozabil in zapustil, dasi jo tlačijo mnoge stiske in nadloge.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

Predloženi strokovni šoli, katere učni namen bi moral biti seveda stisnen v tesneje meje, nego je dunajska šola za umetno vezenje in osrednji tečaj za čipke, moral bi biti osobito namen, da širi tako domačo obrtnost, kolikor se je je ohranilo na Kranjskem, ter da jo s šolo, času primerno, oživi.

Ta šola imela naj bi dva oddelka, jednega za vezenje, a jednega za šivanje čipek, in vsak oddelek bi bil razdeljen v dva letna tečaja.

Za klekranje (pletenje) čipek ne bode brzkone potreba pouka, ker v tem oziru itak deluje strokovna šola v Idriji.

Razven dejanjskega strokovnega pouka bilo bi še potreba posebnega pouka v risanju in ponavljalnega pouka, spojenega s poukom v trgovinskem računstvu, v knjigovodstvu ter po potrebi tudi v nemškem jeziku.

Za učiteljske moči bilo bi potreba: jedne učiteljice, kateri bi se ob enem izročilo vodstvo (1000 gld. remuneracije), druge učiteljice (800 gld.), eventualno jedne učiteljske moči za pouk v risanju in za izdelovanje črtežev (800 gld.), jedne pomočne učiteljske moči za ponavljalni pouk, trgovinsko računstvo, knjigovodstvo, eventualno nemški jezik (300 gld.). Troški za učiteljstvo z 2900 gld. bili bi redni, ponavljajoči se izdatki, katere naj bi prevzela sama naučna uprava. Isto velja za izdatke za pisarniške in vodstvene potrebščine, katere bi iznašale na leto 100 gld.

Drugače je s troški za prvo upravo s 1000 gld. in za leto oskrbo učil, orodja (s 300 gld.) in učnega gradiva (takisto s 300 gld.), potem za potrebne šolske sobe, za njih razsvetlavo, snaženje, kurjavo in vzdrževanje, kakor tudi za postrežbo, konečno za ustave ubogih marljivih učencev. Naučna uprava držala se je do zdaj načela, da pri ustanovljanju strokovnih šol imajo činitelji, n. pr.: trgovska in obrtna zbornica, dotična občina, okraj, dežela, i. t. d. doprinesati določene doneske.

Kar se nadalje tiče šolskih sob, zadoščale bi četiri sobe, jedna za vodstvo, jedna za učiteljstvo, učila, zbirke i. t. d. in jedna veža ali zapirajoč se hodnik.

Oskrbeti te šolske sobe, vzdržavati jih, kuriti, snažiti, razsvetljevati, potem skrbeti za primerno postrežbo, nadalje za potrebno šolsko opremo (šolske klopi, učiteljske stolice, mize, plošče, stole, i. t. d.)

moralo bi, kakor je v takih okolištinah vselej navada, mestna občina ljubljanska. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Srbski kralj Milan) pripelje se jutri dopoludné s separatnim vlakom v Lesce in na Bled.

(O pokojnem g. Janezu Jelencu) poslal nam je prijatelj naslednje vrstice: „Pokojnik se je rodil l. 1830. v Bršlinu, župnije prečinske. Prva njegova duhovniška služba je bila v Radovljici, kjer je pastiroval le dva meseca. V novembru l. 1854. prevzel je suplenturo za nemščino in slovenščino na ljubljanski gimnaziji, ob enem je poučeval kot domači učitelj sinova tedanjega deželnega predsednika grofa Chorinskega. L. 1857. bil je imenovan prefektom v c. kr. terezijanišči na Dunaji, kjer je služboval do svojega upokojenja meseca maja 1886. Odlikovan je bil z zlatim križcem s krono ter bil knezo-nadškofijski duhovni svetovalec. Zadnji čas je bolehal na umu.

(Premeščen) je z enakim naslovom v Ljubljano gosp. Fr. Wiesthaler, vodja c. kr. nižje gimnazije v Kranji.

(Štajerski deželni zbor) je definitivno sklican na dan 27. avgusta.

(Odpisovanje davkov vsled nezgod.) Po novi postavi morejo se davki odpisati vsled nezgod po toči, povodnji in ognji. Dotične prošnje naj se v osmih dneh vložijo c. kr. okrajnim glavarstvom, davčnim upravištvom ali davčnim krajnim komisijam. Ako je več poškodovancev, vložiti morejo skupno nekelekovano prošnjo.

(Postojinsko jamo) obiskali so v nedeljo kontreadmiral baron Wiplinger, poveljnik španjskemu brodogovju don Carranza in 38 častnikov, španjski konzul don Villanueva, G. M. Kinnart in drugi, skupaj 80 oseb.

(Na Dobrni) so, kakor se nam piše, dné 4. t. m. v korist ubožnim učencem tamošnje šole skupili 79 gld. 40 kr., to pa pri večerni zabavi v topliški dvorani, kjer so bili priredili koncert in predstavo z živimi slikami. To je omislil in vodil topličar, g. Rosenberg z Ogerskega.

(Odbor „Slovenskega pevskega društva“) prosi nujno vse p. n. gospode poverjenike in posamezne ude, naj vsaj do 20. avgusta pošljejo letne doneske, da se sklenejo računi in prihranijo opominjevanja. Mogoče, da se že letos izdá tiskano društveno poročilo in imenik udov.

(V Ptui) je dné 2. avgusta daroval prvo sveto mašo častiti gosp. minorit Alfonz Svet, rojen blizu Žalca. — Dné 5. t. m. je daroval novo sveto mašo čast. gosp. Štefan Sakelšek, bogoslovec krške škofije, pri sv. Trojici v Halozah. — Dné 19. t. m. bode daroval prvo sv. mašo v Št. Jurji na Ščavnici čast. gosp. Anton Bolkovič, bogoslovec sekovske škofije, ter pride za kapelana na Zeleni travnik (Wies).

(Vabilo) k IV. velikemu in pevskemu zboru „Slovenskega pevskega društva“ s praznovanjem 40letnice vladanja Nj. veličanstva, našega presvetlega cesarja Frana Josipa I., dne 2. septembra 1888 v Krškem. Slavna slovanska pevska društva, pevski zbori, razna slovanska društva in druge korporacije se najuljudneje vabijo k vdeležitvi zgoraj omenjenega zbora in te posebne slavnosti, ter se prosijo poročila, ako in v kolikem številu se hočejo vdeležiti.

Odbor „Slov. pevskega društva“.

(Vabilo) k slavnosti blagoslovljenja zastave cesarjeviča Rudolfa vojakeškega veteranskega društva v Kamniku, koja se bode vršila v nedeljo, dné 12. avg. 1888. Kumica zastavi bode visokoblagorodna gospa Emilija baronica Winkler. Vspored slavnosti: 1. V soboto, dné 11. avgusta 1888, zvečer: Baklada in godba po mestu. — 2. V nedeljo, dné 12. avg., ob 4. uri zjutraj: Budnica, potem sprejem došlih gostov pri vhodu v mesto. — 3. Ob 1/2 10. uri dopoludne: Zbiranje društev na vrtu pivarne. — 4. Ob 10. uri dopoludne: Uvrstitev društev in deputacij po alfabetičnem redu na omenjenem vrtu. — 5. Ob 1/2 11. uri: Odhod k slavnostni sv. maši in blagoslovljenju zastave. — 6. Ob 11. uri: Slavnostna sv. maša v farni cerkvi, blagoslovljenje zastave, zabijanje žebeljev in izročitev zastave zastavodju. Petje pri maši in blagoslovljenju prevzame iz prijaznosti pevsko društvo „Lira“. — 7. Defiliranje društev pred kumico in družimi dostojanstveniki, potem se zastave oddajo straži in po obhodu slavnost preneha. — 8. 3. uri popoldne: Skupna za-

bava in godbeni koncert v vrtu pivarne, zvečer razsvetljava vrta in umetniški ogenj. — Vstopnina za osebo 20 kr., udje in tuja društva so vstopnine prosti.

(Izgubljen deček.) Dne 27. julija igralo je več dečkov na Mirji, ko pride k njim neznan človek ter je vsakemu ponujal zlato uro, lepo obleko in po 8 gld. na mesec, ako gredo z njim v Trst. Deček Friderik Majer šel je z njim, in kakor nam je pravila mati, ni več sledu za njim. Star je 10 let, ima rumene lase in višnjeve oči. Mati stanuje na tržaški cesti št. 3 in prosi, da bi ji naznanil, ako bi kdo kaj zvedel o dečku.

(Iz c. kr. poštne hranilnice.) Te dni razposlana uradna okrožnica priobčuje izkaz o prometu v mesecu juliju. Vložilo se je 464.78krat skupaj za 56.450.573 gld. Od tega pride na Štajersko 23.554 vlog z 2.340.070 gld., Koroško 6.330 s 606.424 gld., Kranjsko 5.076 s 519.234 gld., Primorsko 7.006 z 754.049 gld. Vrnili so pa 136.650krat skupaj 55.128.232 gld. Od tega na Štajerskem 4.153krat skupaj za 1.366.220 gld., Koroškem 950krat za 195.692 gld., Kranjskem 821krat za 148.439 gld., Primorskem 2.490krat za 800.555 gld. Od 12. jan. 1883 se je v celem vložilo 17.561.778krat v skupnem znesku za 1.836.252.382 gld. 15 kr., a izvzelo 5.292.519krat za 1.793.989.526 gld. 63 kr.; v blagajnici je torej preostalo 42.262.855 gld. 52 kr. — Med vračili je tudi znesek 8.463.400 goldinarjev, za kar je urad vložnikom na prošnjo kupil in odposlal vrednostnih papirjev. — Rentnih knjižic je 9.490 v vrednosti 7.624.950 goldinarjev. — Vložitnih knjižic je v prometu 631.197, a čekovnic 13.741; izmed prvih se je po jedna izgubila v Kranji s 3 gld. 50 kr., potem na Dobrni s 3 gld., novo knjižico sta vložnika dobila dne 1., oziroma 4. avgusta. — Minolega meseca je število vložnikov narastlo za 4766 oseb. — Novo pošto dobil je kraj Bučka s čislom 404 a. — Neuradni del okrožnice objavlja črtice o poštnej hranilnici na Ogerskem, Francoskem, Taljanskem, Nizozemskem, Švedskem.

Telegrami.

Jesenice, 7. avgusta. Jutri dopoludne se pripelje kralj Milan s separatnim vlakom v Lesce in na Bled.

Dunaj, 6. avgusta. Kralj Milan je sprejel ministra grofa Kálnokyja v avdijenci, ki je trajala poludrugo uro.

Belgrad, 7. avgusta. Tukajšnji vdeleženci kijevske slovesnosti so se vrnili. Akoravno so prej sklenili, da se ne bodo vdeležili nobene demonstracije, vendar so z ruske strani skušali navzoče Srbe in druge pregovoriti, da bi podpisali adresu na carja. General Gruić in profesor Sretyković nista podpisala.

Pariz, 6. avgusta. Bivši general komune, Eudes, včeraj nagloma umrl, ko je govoril na shodu delavcev.

Amiens, 7. avgusta. Močne tolpe delavcev so napale in zažgale tkalnico Cocquelovo, metale kamenje na žandarmerijo, policijo in vojake ter razbile svetilnice po ulicah. Konečno so izpraznili ulice s sabljami in ogenj pogasili.

Umrli so:

4. avgusta. Matevž Škerl, delavčev sin, 9 dni, Streliške ulice št. 3, božjast.

V bolnišnici:

4. avgusta. Jakob Brenčič, gostič, 68 let, Catarrhus intestinalis. — Mina Berčič, delavka, 42 let, vsled mrzlice.

Tuji.

5. avgusta.

Pri **Matiču**: M. Heimhileher z družino iz Trsta. — Alojz Schneller iz Trbiža. — Contea Hedviga Szymanowska iz Galicije. — Kuralt, kapelan mornarice, iz Pulja. — Leop. Zessner iz Beljaka. — And. Jazbitz, Lloydov oskrbnik, iz Trsta. — Sigl, gimnazijski ravnatelj, iz Nemčije. — Dr. P. Generini, odvetnik, z družino, iz Trsta.

Pri **Stonu**: Dr. Alojz Gironzoli s soprogo iz Buj. — Konrad Kotzbeck, voj. višji intendant, iz Grada. — Eorsy Sruob, Rideli z Dunaja. — Jan. Schwarz, posestnik, iz Solnograda. — Levstek, Stökl, Eisenhut iz Zagreba. — Ljudevit, Hoffman, trgovec, iz Reke. — dr. Karol Winkler, c. k. profesor, iz Beljaka.

Pri **Južnem kolodvoru**: Frane Borštnik, gimn. prof., iz Dubrovnika. — Danica in Marija Aleksander, učiteljici, iz Zagreba. — Jugovic, asistent, iz Zagreba. — Geza Fischer iz Pulja. — Edvard Deutsch, iz Brna.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		731.4	13.9	sl. szap.	dež	14.0
6. u. pop.		733.0	14.4	sl. zap.	oblačno	dež
9. u. zveč.		734.3	12.0	sl. jvzh.	"	"

Dopoludne dež, popoldne oblačno. Srednja temperatura 13.4° C., za 6.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

7. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 55 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% " "	82 " 30 " "
4% avstr. zlata renta, davka prosta " " " "	111 " 30 " "
Papirna renta, davka prosta " " " "	97 " " " "
Akoije avstr.-ogerske banke " " " "	869 " " " "
Kreditne akcije " " " "	312 " 60 " "
London " " " "	123 " 70 " "
Srebro " " " "	— " " " "
Francoski napoleond. " " " "	9 " 78 1/2 " "
Cesarski cekini " " " "	5 " 82 " "
Nemške marke " " " "	60 " 40 " "

Prijateljem mladine

se priporočajo naslednje knjižice:

„Zgledi bogoljubnih otrok“

iz vseh časov krščanstva. Trije zvezki, a broš. 30 kr., kart. 40 kr., lično v platno vezan 60 kr.

„Angelček“, otrokom učitelj in prijatelj. Štirje zvezki a 12 kr., skupno vezani 50 kr., lično v platno 60 kr.

„Krščanski Detoljub“, List za krščansko vzgojo in rešitev mladine. — S prilogi. Izhaja štirikrat na leto in velja za celo leto 40 kr. Priloge „Ali znaš“ in „Zakladnica“, 32 str. 16°, po 4 kr. Pri slednjih dveh knjižicah na 10 komadov jeden povrh.

Dobivajo se omenjene knjižice v „Katolišk bukvarni“ ali pa pri gosp. Kržiču, katehetu v samostanu čč. gg. uršulink. (8)

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,
tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzoreci blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federnadrtzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špecialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa anim, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (37)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospoke ulice 12.)

Za šolsko mladino pri slavnostih povodom 40letnega vladanja Nj. veličanstva cesarja priporočava z barvotiskano sliko cesarja našega in 17 lesoreznimi podobami okrašeni, v najinem založništvu izišli slavnostni spis

Naš cesar

(1848—1888).

Zgodovinski spis za slovensko mladino.

Priredil učitelj.

Slavnostni ta spis, koji so priporočali visoki c. kr. deželni šolski sveti kranjski, koroški, primorski in štajerski najtopleje v nakupovanje, je kaj prilichen zaradi svoje patrijotične vsebine kakor tudi zaradi bogate opreme svoje v stalen spomin na letošnjo štiri-desetletnico vladanja Nj. veličanstva cesarja našega Frana Josipa I.

Cena spisu je 18 kr. Za 100 in več kupljenih izvodov se znatno cena zniža. (7)

Razprodajalcem dovoljuje se rabat.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljate barve v ploščevinastih puščah (Bleibüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.